

ligesom Fabrikanternes begunstigede Stilling med Hensyn til andre Tobaksfabrikater selvfølgelig ogsaa har megen Betydning.

Ved Vædringsforslaget paaregnes en Mindreindtægt af 8,900 Kr."

Hertil skal Udvalgets Flertal bemærke, at det under Lovforslagets 2den Behandling i sidste Samling af Ordføreren blev fremhævet, at der var opstaaet nogen Tvivl hos adskillige af Udvalgets Medlemmer, om ikke den foreslaede Beskyttelse for Tobaksfabrikationen var noget for høi. Flertallet er derfor enedes om et Mæglingsforslag, hvorefter Beskyttelsen, der nu er 3 $\frac{1}{2}$, sættes til 8 Ore pr. Pd ., hvorimod det maa fraraade Ministerens Forslag om at nedsætte Beskyttelsen til 5 Ore allerede i Betragtning af, at den for Tiden i Sverige er 10, i Norge 12,⁵ og i Tydskland endog over 42 Ore pr. Pd .

Til Positionerne 152—156.

Den af et Mindretal paany foreslaede Toldfrihed for Tømmer og Træ kan Flertallet nu ligesom tidligere af finantsielle Grunde ikke tiltræde og maa selvfølgelig ogsaa stemme imod Vædringsforslagene til Positionerne 155 og 156, der kun ere simple Konsekventer af Hovedforslaget, idet de tilsigte en tilsvarende Nedsættelse af Beskyttelsen for det færdige Træarbejde.

Til Positionerne 156—157.

har Finantsministeren stillet et Vædringsforslag saalydende:

„I Position 156 indsættes efter „Spaan for Bogbindere, Skomagere og Sværdfegere“: „ufarvede Finerer af simple Træsorter“.

Begrundelsen deraf lyder saaledes:

„Medens Finerer af grove Træsorter for Tiden fortoldes med 0,¹⁵ $\frac{1}{2}$ pr. Pd . og andre Finerer med 3 $\frac{1}{2}$ pr. Pd . henholdsvis efter Position 251 og 254 i Loven af 4de Juli 1863, ere i Lovforslaget alle Finerer ansatte til Told 1 Pd . 4 Ore, under Løbenr. 159, hvilken Toldansættelse ogsaa tidligere var bragt i Forslag og blev vedtagen

af Landstinget uagtet fra et Mindretal og i et indkommet Andragende fremsatte Hensillinger om en lavere Bestatning af disse Varer. Efter siden den Tid tilveiebragte nøiagtige Oplysninger om de forskjellige Slags Finerers Værdi og Bestaffenhed kan med Sikkerhed antages, at Finerer af finere Træsorter, saasom af Mahogni, Røddetræ, Palisander, saakaldet Juleolie (en eiendommelig finere Slags Horn, helt igjennem isprængt smaa runde Pletter eller Knaster), og undtagelsesvis af Rosentræ, af hvilke hver Slags iøvrigt frembydes i en Mængde Afstygninger af høist forskjellig Kvalitet, Udseende og Værdi, efter deres gjennemsnitlige Værdi meget vel kunne bære en Told af 4 Ore pr. Pd ., og det Samme gjælder om Finerer af simple Træsorter i farvet Tilstand, som endog ere mere værdifulde end de ringere Sorter Mahogni- og Røddetræsfinerer og ogsaa af en anden Grund bør sammenstilles med finere Finerer, nemlig fordi det ofte er meget vanskeligt for ikke særligt Sagkyndige at afgjøre, af hvilken Træsart farvede Finerer bestaa, idet Pladerne ere saaledes gennemtrukne med Farve, at ethvert Spor af Træets naturlige Udseende er forsvundet. Men med Hensyn til Finerer af simple Træsorter (Horn, Bøg, Eg, Poppel, Bæretre) i usarvet Tilstand forholder det sig anderledes, idet en Told af 4 Ore pr. Pd . i Virkeligheden vil blive en overordentlig høi Bestatning af disse Varer, nemlig i Almindelighed beløbe imellem 20 og 30 pCt. og endog for de tykkere og vægtigere Plader kunne naae op til henimod 100 pCt. af Værdien, eftersom Pladernes Værdi langt fra stiger forholdsvis med deres Tykkelse og Vægtfylde, og denne Bestatning vil blive saameget mere trykkende, som disse Slags Finerer oftest kun anvendes til simple Brug, navnlig til saakaldet blind Finering, o: til Underlag under den egentlige, finere Finering, samt til Beklædning af Underflader og af indvendige, under Gjenstandenes Brug ikke synlige Plader. Da disse usarvede Finerer af simple Træsorter derhos uden større Vanskelighed i praktisk Henseende kunne udfondres